

LA NATIVITAT DEL COMTE DE SANTA COLOMA

per Laia Vallès i Casas

1.- Introducció

D'una "nativitat" o horòscop en podem deduir les influències que els astres tenen en la nostra persona, i d'aquesta manera, configuren uns trets determinats -psicològics, morals, etc.- del personatge que hi apareix com a protagonista. La posició d'aquests astres en el moment del naixement i el seu moviment determinen el caràcter, la personalitat de l'individu.

Podríem establir una relació entre l'astrologia i la vida quotidiana ja que no hi ha cap àrea de l'experiència humana a la què no es pugui aplicar aquesta ciència. Una de les aplicacions més importants que té, des d'un punt de vista astrològic, es refereix a tots els àmbits que estan relacionats amb qualsevol aspecte de la nostra vida, des de la relació que tenim amb els nostres pares fins a aspectes del nostre treball, passant pel sexe, l'amor o els diners.

L'astrologia no serveix per predir el futur, tot el contrari. La predicció astrològica indica al nascut el seu caràcter, la seva personalitat, en definitiva, els trets distintius de cada individu.

En molts sentits de la vida reflectim la nostra creença sobre nosaltres mateixos i la nostra conducta reflecteix la persona que creiem ser. L'astrologia és un sistema empíric basat, totalment, en aquells factors que "fabriquen" la personalitat.

El tema d'aquest treball gira entorn a la nativitat realitzada per l'astròleg Sebastià Vilagut l'any 1619 i encarregada per Dalmau III de Queralt, el segon comte de Santa Coloma. Aquest comte, procedent del llinatge dels Queralt i resident a la vila de la qual duia el títol comtal, residí durant llargs períodes de temps a Barcelona, concretament, a la Plaça de Medinaceli.

Esdevingué virrei de Catalunya l'any 1638 i, com a tal, polaritzà els odis dels elements catalans que, a la primera meitat del segle XVII, refusaven la política del comte d'Olivares, privat del rei Felip IV.

Dalmau III ha estat víctima de nombroses crítiques al llarg de la història a causa de la seva nefasta actuació política, ja que el seu principal error va ser l'execució del poder centralista del rei. Per a molts historiadors, el nostre virrei fou un "català renegat", "un mal català" i "el principal culpable i responsable de totes les malvestats que caigueren damunt Catalunya en 1640". Inclús l'escriptor Jacint

Verdaguer escrigué uns versos dedicats al comte, amb els quals guanyà els Jocs Florals del 1866, en què el qualificava de “malvinatge qui et parí”.

Són aquests:

“Comte de Santa Coloma
malvinatge qui et parí
el dia que tu vas nèixer
fou un dia maleït.
Més li valguera a la Pàtria
que hagés nat un escorpí.”

En aquest treball he intentat comentar els principals fets que li succeïren al comte pel que fa a la seva vida particular i política.

A partir de la carta astral localitzada a l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona, sota la signatura A-193 i amb el títol *Horóscopo del conde de Santa Coloma formado en 1619 por Sebastián Vilagut*, he extret una interpretació astrològica que acompanyo amb gràfics i l'anàlisi de tot el document en si.

La realització d'aquest treball ha estat laboriosa. D'una banda, va costar força aconseguir el manuscrit ja que em prohibiren l'entrada a l'Arxiu a causa de la meua edat (això que portava una carta de la tutora). En lloc meu hi va entrar l'historiador Pere Català i Roca, al qual li facilitaren una còpia del manuscrit que ell em passà a mi per a la realització d'aquest treball. El document està reproduït íntegrament a l'annex que adjunto.

D'altra banda, vaig precisar de l'ajut d'una conciudadana experta en el tema perquè m'ajudés en la realització de la interpretació de la carta astral.

Amb aquesta recerca intento recuperar un personatge de la meua vila i de la política catalana que els llibres d'història han deixat en un segon pla, encara que la seva actitud no fos positiva i bona per a Catalunya.

2.- El comte de Santa Coloma en la seva vila natal

Després d'emmarcar Dalmau III de Queralt, comte de Santa Coloma, en l'àmbit de Catalunya, caldria situar-lo dins la vila que el va veure créixer fins a convertir-se, històricament, en una persona valorada de forma negativa a causa de la seva nefasta política. La vila a la què em refereixo és la vila comtal de Santa Coloma.

Durant la Guerra dels Segadors (1640-1652), malgrat ser feudatària del virrei comte Dalmau III -assassinat en el Corpus de Sang-, va declarar-se partidària de la Generalitat i es posà sota la protecció del rei Lluís XIII de França que li atorgà el títol de “vila reial”. Però en acabar la guerra, retornà al domini de la família Queralt.

En el segle XVII, la vila es dedicava majoritàriament a l'agricultura de subsistència, basada en el conreu de cereals (blat i ordi) mitjançant la utilització d'eines rudimentàries a l'igual que a la resta del Principat. Altres oficis, com l'artesanía i el comerç, eren propis de la població jueva. En el call jueu, la seva residència, es trobaven agrupats en diferents gremis. La vila de Santa Coloma va destacar moltíssim en la producció i comercialització del safrà.

En instal·lar-se els barons de Queralt a Santa Coloma, devien produir-se conflictes d'autoritat amb els carlans. Les seves atribucions polítiques es veien minvades i el carlà es convertí en una mena de "batlle" del senyor. Probablement la major presència dels barons de Queralt a la vila feia innecessària l'existència del títol i les funcions del carlà; per això, a partir del segle XVI, ja no es troben documents que parlin de la carlania.

Les propietats territorials podien ser administrades directament pel senyor a través de vassalls directes, com eren els jurats i el Consell de la Quarantena. Aquest fet suposava un increment considerable dels ingressos procedents de les accions dels súbdits, que passaven íntegrament al senyor.

En l'àmbit institucional, el govern de la vila es regia per dos consells. D'una banda hi havia el Consell de la Divuitena, format, com indica el nom, per divuit persones, anomenades "prohoms" o "consellers de la Divuitena". Eren elegits lliurement pels jurats nous i vells, els primers dies del mes de gener. Un cop posats d'acord respecte les persones que l'havien de formar, manaven que compareguessin els elegits a la Casa de la Vila; els comunicaven el seu nomenament i, en presència del batlle i dels jurats, juraven exercir lliurement el seu càrrec i s'obligaven a no interrompre el que parlés sota una sanció d'una lliura de cera. I d'altra banda, el Consell General, format per tots els caps de família i convocat també pels jurats quan s'havien de tractar afers de major importància. Els jurats no podien resoldre res sense convocar el Consell de la Divuitena o el Consell General.

Com a conseqüència d'un avalot que es produí durant una reunió del Consell General, s'acordà reduir-lo a quaranta persones i passà a anomenar-se Consell de la Quarantena. La causa d'aquest avalot s'ha de buscar en la gran quantitat de diners destinats a comprar blat pels pobres. El dia de signar les escriptures tingué lloc l'avalot que començà amb petites disputes fins arribar a posar en perill la vida de dues o tres persones. L'endemà es dissolgué el Consell General i, en substitució, fou creat el Consell de la Quarantena.

Els jurats eren tres, un de cada braç: un de classe alta, un de classe mitjana i un de classe pobra. Aquests, en deixar el càrrec, passaven a consellers.

Els mostassaffs eren els encarregats de vetllar per l'exacte compliment de les ordenances municipals, veritables autoritats que vigilaven la correcta execució de

les ordenances i de castigar qui gosés fer-ne infracció. En aquest aspecte, eren jutges únics, superiors al mateix batlle, als jurats i als Consells.

3.- Genealogia

Els progenitors d'en Dalmau III de Queralt, segon comte de Santa Coloma, foren Pere VIII de Queralt i d'Icard i Maria de Codina i de Cardona.

Pere de Queralt procedia, per línia paterna, d'una família noble que posseïa, entre altres títols, la baronia de Queralt i de Mont-roig, i les senyories de Santa Coloma, Bellprat, Aguiló, Montargull, Bordell, el Catllar, la Pobla, les Roques, Montfred, Rauric, Argilaga, Figuerola, Gallard i Bellver.

Pere de Queralt signà capítols matrimonials amb Maria de Codina el 7 de febrer del 1590. Maria de Codina procedia, per línia paterna, d'una família de mercaders arrelada a Barcelona.

Quatre anys després de la mort d'en Guerau III de Queralt -avi d'en Dalmau-, el rei Felip III celebrà corts a Barcelona i, des de Tarragona, el 14 de juliol del 1599, expedí la cèdula "*Nos, Felipe, por la gracia de Dios Rey de Castilla y Aragón y Conde de Barcelona. La Magestad Real eleva a las más altas dignidades a los que por su nobleza de alma y de cuerpo, por la abundancia de su patrimonio y riquezas, por la antigüedad de su prosapia y linaje son tan ilustres que merecen adornarse con títulos de honor. Y Nos, teniendo presentes los obsequios y servicios que nos has prestado tú, noble y amado nuestro Don Pedro de Queralt, y en atención a los que esperamos recibir en delante de ti y de tus descendientes, como los hemos recibido de tus antepasados, hemos creído que merecías te adornásemos con el título de Conde de la villa de Santa Coloma de Queralt...*" per la qual en Pere de Queralt esdevenia el primer comte de la vila de Santa Coloma. El títol li costà una forta suma de diners que anà a parar a les arque reials. L'enunciat dut fins aleshores era el de "baró de Queralt". Entre els serveis que li eren premiats destaca l'ésser membre de la junta de reclutament del Principat. Hem de tenir molt present que en els inicis del segle XVII no arribaven a deu els comtes que hi havia a Catalunya, i només es podia comptar un duc, el de Cardona.

El 5 de setembre del 1606 va morir Pere de Queralt. En el testament declara que té tres fills -Ramon, Jeroni i Dalmau- i una filla -Magina-. Institueix hereu universal el seu fill Dalmau de tretze anys d'edat, quedant la vídua usufructuària del comtat de Santa Coloma.

Dalmau també esdevingué hereu universal de l'oncle Lluís de Queralt, ja que així ho disposà en el seu testament, dictat a Madrid i datat del 26 d'octubre del mateix any 1606. L'oncle Lluís nomenà marmessors a diversos familiars: Comtessina de Queralt, la muller; Francesc de Sagarriga, un cunyat; Cristòfol de Queralt, un germà; i Joan de Queralt, un cosí germà.

El 26 de desembre del 1612, la comtessa Maria renuncià a favor del seu fill Dalmau la universal herència de Pere de Queralt, el difunt marit.

Per línia paterna, Dalmau de Queralt heretà tots els títols i possessions del seu pare, com foren la baronia de Queralt i de Mont-roig, i les senyories de Santa Coloma, Bellprat, Aguiló, Montargull, Bordell, el Catllar, la Pobla, les Roques, Montfred, Rauric, Argilaga, Figuerola, Gallard i Bellver. Heretà també el títol de comte del seu pare, esdevenint, d'aquesta manera, el segon comte de la vila de Santa Coloma.

Per línia materna, en Dalmau va entrar en possessió dels drets de Codina sobre la baronia de Ponts (la Noguera), infeudada pel rei Felip III a Bernat Codina per satisfacció dels serveis prestats a la Corona pels seus predecessors i per les 11.000 lliures que aportava a la tesoreria reial. Els pontsicans no veien amb bons ulls aquesta dependència senyorial i instaren un litigi que duraria llargament, fins el 1638, quan Dalmau de Queralt, baró de Ponts, esdevindria virrei de Catalunya.

De l'època de la seva naixença no se'n sabia res si no fos pel manuscrit trobat referent a la carta astral realitzada per l'astròleg Sebatjà Vilagut i datada de l'any 1619, quan en Dalmau tenia vint-i-cinc anys. No podem dubtar dubtar de què fou una persona molt propera al comte, si no fou el comte mateix, qui facilità a Vilagut la dada de *"la sua hora de naixement a 17 de Setembre a les dos hores y 35 minuts de la matinada"*.

Dalmau III concertà matrimoni amb Joana d'Alagó i de Requesens, filla del difunt Martí d'Alagó i d'Elisabet de Requesens, marquesos de Vilasor, residents a l'illa sarda, on radicava el títol marquesal dels seus progenitors.

La línia familiar dels Alagó dimanava de la noblesa aragonesa establerta a la vila saragossana d'Alagón; una branca d'aquesta família passà a Sardenya i, per enllaç, recollí l'herència dels Arborea.

La boda tingué lloc per poders. Els capítols matrimonials foren acordats el 12 d'agost del 1612, i el 30 del mateix mes, un cop tot acordat, va celebrar-se l'enllaç a Càller, la capital de Sardenya.

La incompareixença física del nuvi fa creure que devien ésser importants les obligacions d'en Dalmau. Com sigui, l'enllaç de Dalmau de Queralt i Joana d'Alagó quedà rubricat quan el duc de Gandia, com a procurador del comte de Santa Coloma, donà a Joana el petó, la paraula de fe i l'anell.

Dos anys després de la boda, el 1614, el matrimoni visità la vila de Santa Coloma, de la qual la parella duia el títol comtal. En ocasió d'aquesta estada fou bastida la Font dels Comtes o Font de les Canelles.

El 27 d'agost del 1618, el comte Dalmau i la comtessa Joana s'enjoïaren amb el naixement d'un fill. L'hereu fou batejat amb el nom de Guerau, a l'igual que l'avi del

comte. El matrimoni tingué un total de set fills, dels quals tan sols dos eren barons, en Guerau que morí cap el 1634 i en Lluís (Dalmau IV) que heretà el títol de comte de Santa Coloma i esdevingué el primer marquès de Ponts i d'Albolote, i senyor de los Villares, Valdepeñas, Guadahortuna i Cazadilla, entre altres. La resta eren tot dones: Maria Lluïsa va ser monja de Jonqueres, i de Maria Magdalena, Joana, Elisabet i Cecília, no se'n sap res.

4.- Estudi de la carta astral

4.1.- Descripció

A l'annex que adjunto al treball, aporto una rèplica d'aquest inèdit i sorprenent document, datat del 1619, que es troba a l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona, enregistrat sota la signatura A-193. Té per títol: *Horóscopo del Conde de Santa Coloma formado en 1619 por Sebastián Vilagut.*

Aquest manuscrit, relligat en forma de llibre, de format 13 x 18 cms. aproximadament, conté unes 220 pàgines d'escriptura, tres gràfics i la portada. Curiosament el llibre consta de dues parts: l'una catalana, amb un gran nombre de citacions llatines, que suma un total de 135 pàgines; mentre que l'altra part, la castellana, amb els mateixos elements llatins, és de 86 pàgines per raó del tipus de lletra més compacte.

El text inicial és el català; tanmateix, afirmaria que a raó d'uns senyals minsos, fets amb llapis, que s'observen en algun paràgraf, la lectura més usual devia ésser la castellana.

El document comença amb tres gràfics astrològics, els dos primers daten del juny del 1621, mentre que el tercer data del maig del 1623. L'astròleg, en realitzar una predicció astrològica mitjançant progressions, elabora els tres gràfics que daten d'anys diferents per mostrar aquesta progressió en el recorregut dels planetes per les diferents cases que formen la volta del cel.

En el primer gràfic astrològic, del 13 de juny del 1621, la posició dels planetes és molt semblant a la que des de l'actualitat es pot derivar a partir de la data del gràfic, encara que trobem alguna variació d'un o dos graus en algun planeta. És una variació mínima, produïda pot ser pels càlculs imprecisos de l'època¹.

Aquest gràfic, juntament amb el que trobem a la pàgina 5, on hi ha representat el Cel el dia del naixement del comte de Santa Coloma, el 17 de setembre del 1593. Ambdós gràfics són els més utilitzats per l'astròleg en la predicció astrològica. A l'igual que en el gràfic anterior, els planetes presenten una lleugera variació d'un o dos graus. Però el planeta Mercuri, en aquesta carta astral, està combust o conjunt, això vol dir que es troba molt proper -a pocs graus- del Sol, si en aquest cas tenim el Sol localitzat a Verge, Mercuri, a la força, també estaria en aquest signe; la

diferència radica en el fet que la carta astral actual, Mercuri és al signe de Balança, bastant descol·locat si prenem de referència la carta astral realitzada per Vilagut.

El document està distribuït en els següents capítols:

“Judici Astronòmic acerca del que lo Cel té imprimit en les qualitats corporals del Señor Compte de Santa Coloma”;

“Capítol 1. De la quantitat de vida que lo Cel senyala que tindrà lo Señor Compte de Santa Coloma”;

“Capítol 2. De les malalties que lo Cel senyala que tindrà lo Señor Compte de Santa Coloma”;

“Capítol 3. Dels costums y ingenis que lo Cel senyala que tindrà lo Señor Compte de Santa Coloma”;

“Capítol 4. De la hazienda que lo Cel senyala que tindrà lo Señor Compte de Santa Coloma”;

“Capítol 5. De les honres, càrrechs y dignitats que lo Cel senyala que tindrà lo Señor Compte de Santa Coloma”;

“Capítol 6. Del matrimoni o matrimonis que lo Cel senyala que tindrà lo Señor Compte de Santa Coloma”;

“Capítol 7. Dels fills y filles que lo Cel senyala que tindrà lo Señor Compte de Santa Coloma”;

“Capítol 8. Dels Amichs que lo Cel senyala que tindrà V. S. “;

“Capítol 9. Dels enemichs que lo Cel senyala que tindrà lo Señor Comte de Santa Coloma”;

“Capítol 10. Dels camins y navegacions que lo Cel senyala que empendrà lo Señor Compte de Santa Coloma”;

“Capítol 11. Del dia més convenient y favorable pera donar principi a qualsevol cosa lo Señor Compte de Santa Coloma”;

“Capítol 12. Del dia mal y nit mala pera donar principi lo Señor Compte de Santa Coloma a qualsevol cosa”;

“Capítol 13. De les set qualitats de gents que signifiquen los set planetes en la present nativitat”;

“Finis”.

En cada un dels diferents capítols, l'astròleg fa una predicció que és fonamentada a partir de les d'altres persones enteses en el tema. En la introducció del document, Vilagut fa menció a diversos personatges històrics relacionats amb astrologia, els quals utilitza per extreure les seves opinions sobre el que el Cel té

preparat en la persona del comte de Santa Coloma. Entre tots aquests noms, destacaria a Sant Tomàs d'Aquino, a Gregori de València o a Gaieta.

Aquest insòlit manuscrit permet esbrinar uns determinats trets, tant psicològics com morals, del personatge que hi apareix com a protagonista. A partir d'aquest document ens podem fer una idea del tipus de persona que era en Dalmau III de Queralt, segon comte de Santa Coloma i virrei de Catalunya.

4.2.- *Transcripció de les parts principals de la carta*

En aquest apartat he transcrit els fragments més interessants i curiosos de la carta astral, ja que el manuscrit és escrit en català antic, a més d'aparèixer-hi nombroses incursions llatines, que a l'igual que els trossos catalans, he traduït al català actual. Al costat de cada cita hi indicaré el capítol i la pàgina del manuscrit en què es troben localitzades, ja que el manuscrit, íntegrament, es troba reproduït en l'annex que adjunto al treball.

"I notant aquells llocs veurà com i de quina manera els cristians poden utilitzar l'astrologia sense pecar i com tot el que direm en la següent pronosticació no està prohibit per ningun decret dels *Summos Pontifices* ni pels Senyors Inquisidors." (Judici Astronòmic, pàg. 3)

"Dels dits llocs tornarà a llegir que tot el que direm són efectes de causes segones subjectes a la primera, Déu Omnipotent... ninguna Constel·lació d'Estrella ni Planeta podrà fer força ni violència a la llibertat del franc judici, el qual sols a Déu està subjecte que per la seva gràcia l'inclina al bé i per la seva falta de gràcia s'inclina al mal." (Judici Astronòmic, pàg. 3)

"donada la sua hora de naixement a 17 de Setembre a les dos hores i 35 minuts de la matinada" (Judici Astronòmic, pàg. 4)

"La quantitat de vida que el Cel senyala que tindrà segons la opinió dels matemàtics àrabs és de 60 anys perquè Mercuri és disponedor de l'Híleg i dit Mercuri mira de quadrat a l'Híleg tenint-lo en la seva pròpia casa" (Capítol 1, pàg. 7)

"La Regla dels Astròlegs moderns quan a les direccions li senyala la mort quan tindrà 73 anys i 8 mesos i 18 dies perquè en aquell temps vindrà l'Ascendent per la direcció al quadrat de Júpiter, Senyor de l'Octava, i això s'entén alguns dies més o menys." (Capítol 1, pàg. 9-10)

"La seva mort l'adjudico natural amb alguns perills de mort violenta dels quals perills ja tractaré per a què es pugui guardar d'aquells. De manera que el que rellegim dels cànons Astronòmics racionals és que tindrà perills de mort violenta però no tindrà aquella." (Capítol 1, pàg. 11)

“Abans d’entrar a tractar de les malalties li advertiré que totes aquelles tindran cura perquè és regla general en l’astrologia que aquell que en la seva nativitat tindrà Saturn ajuntat amb Venus i Júpiter situat a la cúspide de la sizena, aquell acostuma a tenir malalties curables i que amb facilitat es previndran menys aquelles que pervindran de freqüentar massa el coit.” (Capítol 2, pàg.12)

“I quan al què toca a la salut amenaça algunes inflamacions als ulls i també algunes caigudes de lloc alt com pujant o davallant alguna costa o d’altra manera semblant.” (Capítol 2, pàg. 13-14)

“La direcció de la Lluna al quadrat de Júpiter disminuirà al nascut les dificultats en relació a les dignitats i inclinarà el seu ànim a negocis arduos. Igualment sentirà els funestos juristes i els religiosos que assetjaran les comoditats del nascut. El mateix amb la seva constància i bondat serà enfortit per les impugnacions menyspreades dels plaers. Donarà alguna dignitat a l’església, no sense dificultat.” (Capítol 2, pàg. 17)*

“La direcció de l’horòscop a la conjunció corporal del Sol indica per al nascut dignitat o bé algun ofici gloriós des del principi, el fa agradable i acceptat, no obstant sense massa pensaments o preocupacions d’ànim i sense la publicació de tots els secrets de la seva vida. També li confirma una desgràcia del cos, dolor del cap i dels ulls, pèrdua de la hisenda i discussió amb algun dels germans o germanes.” (Capítol 2, pàg. 18)*

“aquell que té en la seva nativitat els Significadors de l’Ingeni forts, aquell està heretat de galant enteniment, això és prudència i saviesa per a qualsevol cosa i home que sabrà traçar qualsevol cosa de manera que a penes ningú ho sabrà, i si aquell que tindrà els dits significadors forts es donarà a lletres en aquelles serà avantatjat” (Capítol 3, pàg. 24-25)

“tindrà subtil i galant enteniment si bé moltes vegades la multitud que tindrà d’imaginacions el destorbaran” (Capítol 3, pàg. 26)

“Hisenda que es pugui dir de consideració segons la qualitat de V. S. no la tindrà abans de 45 anys” (Capítol 4, pàg. 28)

“La direcció al Mig Cel designa felicitat al voltant dels negocis, fortuna en totes les coses i són promesos honors de persones joves i enamorades” (Capítol 4, pàg. 31)*

“Quan tindrà 31 anys, 3 mesos i 23 dies vindrà el Mig Cel seprem per direcció a una estrella fixa a la qual els astròlegs diuen *Oculum Tauri* els efectes de la qual direcció duraran fins que tingui 33 anys fets” (Capítol 4, pàg. 32)

“La direcció de l’horòscop al triple de Júpiter porta per al nascut salut, gran felicitat i Glòria en la vida, i un augment del patrimoni i de les amistats, dóna salut al cos i tranquil·litat d’ànim” (Capítol 4, pàg. 39)*

“Però quan tindrà fets els 44 anys la seva fortuna en matèria d’hisenda es mudarà del tot, de bé en millor de tal manera que fins a la mort anirà augmentant d’hisenda de bé en millor, succeint-li tot de bé en millor” (Capítol 4, pàg. 48-49)

“La direcció en l’horòscop a Mercuri no només estimula al nascut les escriptures, l’estudi de les lletres, la poètica i la matemàtica, sinó que també li ofereix lucre i comoditat perquè pugui augmentar la seva hisenda pel treball, s’enfortirà amb un ofici útil i gloriós, serà enriquit per l’abundància de l’ofici o bé farà fortuna amb les mercaderies” (Capítol 4, pàg. 52-53)*

“Dignitats ni càrrecs notables són del parer que no els tindrà V. S. perquè en el temps de la seva nativitat el lluminars estigueren absents de les seves dignitats essencials i també veiem que en cap dels quatre angles” (Capítol 5, pàg. 67)

“La Senyora Comtessa serà sempre inclinada a fer tot el que voldrà V. S. perquè així ens ho designe el veure que el Senyor de la Sèptima estigué situat en la primera” (Capítol 6, pàg. 72)

“I així, quan es tracta dels fills que tindrà del matrimoni universalment anirà els astròlegs als Significadors dels fills i parts *genetris* de l’home que són la quinta casa celeste i el Senyor de la quinta i també els planetes que en aquella es troben i més endavant considera l’Astròleg el signe Ascendent i la Lluna i de la disposició d’aquells significadors l’Astròleg universalment considera si el tal nat serà home fecund o no o si serà estèril i per fi ve a resoldre si serà home que sigui fecund i que crei l’esperma apte per a la generació, i vista aquesta partícula universal es resol si serà apte per a generació o no i si no serà apte per a generació clarament podrà dir que serà home sense fills” (Capítol 7, pàg. 78-79)

“segons la *infortunio* judicarà que els fills viuran o no per causa d’haver estat danyat el primer fonament amb què s’edifica en aquella matèria que fou la caiguda del semen en la matriu de la muller i amb les mateixes consideracions passa l’astròleg als significadors de la muller que són el Senyor de la sèptima i la quinta casa” (Capítol 7, pàg. 79)

“V. S. tindrà de la Senyora Comtessa de quatre fins a sis fills i amb les nativitats d’aquells se sabrà quins viuran i quins no” (Capítol 7, pàg. 83)

“Amics en tindrà molts però també tindrà molts de falsos per les causes que diré” (Capítol 8, pàg. 84)

“Els mercurials també li seran bons amics perquè contenen que en el temps de la seva nativitat Mercuri tingué comunicació amb el Senyor de la primera i ell fou Senyor de l’onzena les quals constel·lacions juntament amb altres parts de la figura li donen els mercurials per amics” (Capítol 8, pàg. 87)

“Sempre que voldrà saber si algun particular li farà bona amistat i quina manera d’amistat serà aquella, procurarà haver la nativitat d’aquell tal, això és l’any,

el mes i el dia i hora que aquell tal naixé i comunicarà aquell naixement a algun Astròleg que aquell per cortesia dirà el que aquella amistat desitjarà saber quan de temps aquella durarà i quina manera d'amistat serà" (Capítol 9, pàg. 89)

"Camins llargs no empendrà a penes ningun perquè Mercuri i la Lluna no compongueren mútua recepció si bé entre ells i va haver quadrat i dins la noba casa celest no s'hi va trobar cap dels planetes que denoten camins llargs" (Capítol 10, pàg. 91)

"Camins llargs anomeno jo en la present nativitat aquells que tenen unes 20 *llegües* i les navegacions llargues de la mateixa manera les anomeno jo en la present nativitat a totes aquelles que tenen més de 20 *llegües*. Els camins que tenen menys de 21 *llegües* les anomeno jo en la present nativitat camins breus i de la mateixa manera les navegacions que tenen menys de 21 *llegües* les anomeno navegacions breus" (Capítol 10, pàg. 92-93)

4.3.- Interpretació

Segons els llibres d'astrologia, els mètodes per a una correcta interpretació d'una carta astral estan basats en la utilització d'un llenguatge propi de símbols (signes, cases, planetes, etc.) i en la relació establerta entre aquests i els fets o caràcters simbolitzats. Per tant, parlaríem d'una ciència que es dedica a l'estudi dels moviments i les posicions dels cossos celests en relació amb la seva presumpta influència sobre la vida i les activitats humanes.

La carta astral és una instantània del cel en el lloc de la Terra i en el dia i hora del naixement. S'hi reflecteixen les posicions del Sol, la Lluna i els planetes; així com les relacions establertes entre ells. La interpretació d'una carta astral (vulgarment denominada horòscop) consisteix en descobrir de quina manera aquestes posicions dels astres influeixen, condicionen i determinen les característiques personals i socials d'un individu.

Malgrat la complexitat de cada persona, és possible establir una sèrie de trets de personalitat i de destí derivats de la carta astral a partir de les posicions dels astres el dia del naixement.

Abans de començar a endinsar-nos en la interpretació pròpiament dita, caldria fer menció a uns determinats punts força importants. En primer lloc, la interpretació intentarà seguir l'estil de l'època en què s'escrigué el document. En aquella època, al segle XVII, les prediccions astrològiques es feien a partir d'unes bases que actualment ja no s'utilitzen. Per exemple, es diferenciava entre planetes bons i planetes malèfics, entre signes positius i signes negatius, entre signes fèrtils i signes estèrils, etc. Actualment s'està deixant de banda aquest tipus d'interpretació ja que la predicció intenta ser més simbòlica i més psicològica. En segon lloc, les prediccions astrològiques al segle XVII es realitzaven a partir dels set planetes

coneguts fins aleshores -Mercuri, Venus, Mart, Júpiter, Saturn, el Sol i la Lluna; (aquests dos últims també eren considerats planetes). Aquests set planetes formaven part de la denominada astrologia tradicional. Els tres planetes restants -Neptú, Urà i Plutó- van ser descoberts posteriorment: els dos primers en el segle XIX, mentre que Plutó va ser descobert en ple segle XX, el 1930 aproximadament.

El tret astrològic millor conegut és el signe solar, és a dir, la posició del Sol en l'horòscop. En dir que una persona pertany al signe de Capricorn, per exemple, en realitat s'està referint al fet que en el moment del seu naixement el Sol es trobava en aquest signe.

En el cas particular d'aquesta carta astral, el nascut pertany al sisè signe, Verge. Aquest signe, considerat negatiu, mutable, estèril, femení, de terra, és governat per Mercuri, un dels anomenats planetes personals juntament amb Venus i Mart. Mercuri simbolitza la ment i les nostres capacitats i formes de comunicació; Venus representa l'atracció, la sensualitat i el sentit dels valors; i Mart, l'energia disponible i les seves maneres d'expressió.

El signe Verge està caracteritzat per posseir unes determinades qualitats com podrien ser l'enginy i la interiorització; a la vegada posseeix certs defectes com la por, l'egoisme i la timidesa. Normalment els nascuts sota aquest signe són persones que es deixen influenciar per l'entorn i per les circumstàncies que els envolten. En la seva conducta laboral i social seguiran un ordre i mètode en la realització de qualsevol projecte.

Per a una correcta interpretació de la carta astral seguiré un determinat mètode a l'hora d'analitzar i treure conclusions pel qual se'm facilita bastant la interpretació. Primerament serà necessari l'explicació d'un determinat símbol astròlogic com són les cases astrològiques i la seva significació dins d'una carta astral. Després, a continuació, comentaré el signe corresponent a cada una de les dotze cases; seguidament, els diferents planetes que s'hi trobin, i per finalitzar, reproduiré fragments del document que corroborin la interpretació, aquests fragments els posaré entre cometes.

A causa del moviment de gir de la Terra sobre si mateixa, els punts de la volta celest semblen donar una volta a l'entorn de nosaltres cada 24 hores. Així doncs, els planetes -el Sol i la Lluna inclosos- a cada certa hora del dia comencen a sortir per l'est, recorren el cel, i es ponen per l'oest per completar el seu recorregut fins que tornen a sortir al dia següent. Prenent com a referència l'horitzó de l'est, els astròlegs divideixen l'espai de la volta celest en dotze parts que anomenen cases. Depenent de l'hora del naixement, cada planeta ocuparà una o altra d'aquestes cases en la carta astral. Cada casa representa una àrea de la vida i, depenent de la seva posició, les energies de cada planeta es manifestaran principalment a través de les circumstàncies de la vida representades per aquesta casa.

La casa I reflecteix la personalitat, la salut, el temperament i la seva aparença exterior. El començament d'aquesta casa és, precisament, l'Ascendent, el punt de la volta celest que començava a sortir per l'est en el moment del naixement. És important perquè expressa com ens han condicionat les circumstàncies, indica la conducta apresada, així com la imatge que mostrem als altres. Així mateix es relaciona també amb la forma en què tendim a començar les coses.

L'Ascendent, en aquest cas, recau en el signe de Lleó. Un signe positiu, de foc, estèril, indicador d'una personalitat vitalista que es manifesta de forma intensa i impetuosa. La seva participació en la vida no accepta mediocritats o postures intermèdies, per això dóna i exigeix als altres tant com a si mateix. El plaer i l'especulació, juntament amb l'assoliment d'una sòlida posició social, són els motius que marquen la seva persona i la seva existència. El seu magnetisme personal atreu moltes persones que posteriorment són utilitzades per desenvolupar les seves ambicions. És el patriarca perfecte.

Dins el signe de Lleó, l'Ascendent de la carta astral, trobem localitzats els planetes de Venus i Saturn. Aquest últim abastarà una gran influència sobre el nascut. Aquesta conjunció en l'Ascendent és l'aspecte més important de tota la carta astral. La mencionada conjunció entre els planetes Saturn i Venus indica sentiments sincers i profunds, fidelitat, moralitat, veritat, justícia i mètode, honor i estima. L'individu prodiga bons consells i mostra aptituds per a les missions que requereixen d'integritat. El matrimoni serà tardà, però estable.

El nascut mostrarà una tendència a l'aïllament, al secret professional. Necessita ser persistent en la consecució dels seus objectius perquè aquests no es dissolguin. També li cal recolzar-se en el seu esperit de sacrifici i d'abnegació per superar les proves en el seu destí. L'esforç i la constància es convertiran en els seus autèntics suports a l'hora de superar les diferents proves de la seva vida. Vulnerabilitat i timidesa en les relacions afectives poden ser disfressades per una actitud distant i freda.

“La Venus y Saturno són Señors dels costums de V. S. per la disposició dels quals lo judicaré home de grandíssima astúcia emperò la multitut que tindrà de imaginacions lo enquietaran”

“aquell que té en la sua nativitat los Significadors del Ingeni forts aquell està eretat de galant enteniment so és prudència y savieza per a qualsevol cosa y home que sabrà trassar qualsevol cosa de manera que apenes ningú ho sabrà atinar y si aquell que tindrà los dits significadors forts se donarà a lletres en aquelles serà home molt aventatjat.”

La casa II reflecteix les possessions i la nostra actitud vers elles; els recursos propis, tant materials com intel·lectuals; l'afectivitat i la possessivitat.

El seu signe solar, Verge, recau en aquesta casa. El nascut presenta una bona capacitat administrativa per portar la seva pròpia economia i la dels altres. La seva inquietud laboral és la causant dels seus alts i baixos i de les seves alternatives econòmiques. El risc d'autorestriccions econòmiques li deixen poca llibertat d'acció material. No li agrada el risc d'inversió i per això intenta recolzar els seus guanys en inversions sòlides. Presta atenció a l'educació dels fills de forma responsable econòmicament.

El Sol, el planeta indicador del signe solar, indica per al nascut prudència i paciència per aconseguir les seves metes. Treballa lent però incansablement per consolidar la seva economia. Actua rarament de forma espontània o precipitada, prefereix assegurar els seus passos sobre terreny sòlid per descartar possibles errors.

“Emperò quant tindrà complits 44 anys la sua fortuna en matèria de hazienda se mudarà del tot de bé en millor, de tal manera que fins a la mort anirà augmentant de hazienda de bé en millor, succehintli tot de bé en millor.”

La casa III reflecteix tot el que condiciona les nostres interaccions amb el medi, els germans, l'ensenyament primari, el llenguatge, la ment concreta, els escrits i els viatges curts.

Recau el signe de Balança en aquesta casa. Les seves obtencions es basen en el coneixement real de les seves possibilitats, les quals estan relacionades amb la seva capacitat mental. Busca el refinament en els seus contactes quotidians. Els viatges representen excel·lents oportunitats de nous coneixements i relacions. Li encanta anar acompanyat en els seus viatges per disfrutar-los.

El planeta Mercuri en aquesta casa indica que el nascut posseirà un intel·lecte ple de versatilitat, dinamisme i originalitat. El seu procés de formació i d'informació està basat en la rapidesa. Imparcialitat i objectivitat en la captació d'idees. Facilitat per l'expressió tant parlada com escrita. Bona capacitat per ensenyar els altres.

“Camins breus empendrà molts emperò navegacions breus non empendrà ninguna y serà lo millor perquè en aquelles serà desgraciat si les volia empendrer. En los camins breus també tindrà alguns sobresalts emperò no saran perills de concideració y los dits camins empendrà en diverses parts emperò casi tots seran per lo govern de sa casa y tota la vida empendrà de aquells molts en lo any.”

La casa IV reflecteix el que ens proporciona una base i un equilibri emocional, la llar, els pares, la infància i les possessions de cases i terres.

El signe Escorpí recau en aquesta casa. La seva intimitat familiar està plena de força, passió i voluntat de permanència. La seva vida familiar està carregada d'una intensa emotivitat. Qualsevol ofensa contra el seu medi familiar és feta personal d'immediat.

La casa V reflecteix la creativitat, els fills, els plaers, les vacances, els jocs d'atzar, els esports, els entreteniments i els afers amorosos.

El signe de Sagitari recau en aquesta casa. El nascut se sent més atret amorosament pel desconegut que pel proper. Respecte natural dels seus fills per la comprensió que sap mostrar vers les seves inquietuds. Els temes educatius referents a la filosofia o al dret li són de gran grat. L'educació familiar que ha rebut i la que dóna a la seva descendència el fan sentir molt orgullós de si mateix.

“y parts genetris del home que són la quinta casa celeste y lo Señor de la dita quinta y també los planetes que en aquella se troben y més avant concidera lo Astròlech lo signe del Ascendent y la Lluna y de la disposició de aquells significadors lo Astròlech universalment concidera si lo tal nat sera home fecundo ho no, ho si serà estèril y per fi ve a resoldra si serà home que sia fecundo y que crie la esperma apte per a la generació, y vista aquesta pertícula universal se resol si serà apte per a generació ho no y si no serà apte per a generació clarament porà dir que serà home sens fills.”

“Lo que yo remataré de aquesta circumstància és que V. S. tindrà de la Señora Comptesa de quatre fins a sis fills y ab les nativitats de aquells se sabrà a quals viuran y a quals no.”

La casa VI reflecteix el treball, els subordinats i la nostra actitud vers ells, la salut, les malalties i tot tipus de proves.

Capricorn en la casa VI indica una força laboral consistent en el seu realisme i pragmatisme per enfrontar-se a les exigències del treball. Motivat per la seva ambició és incansable en l'aplicació de la seva energia laboral. Exigeix a tots els que l'envolten la seva mateixa dedicació i rendiment. Sap que la responsabilitat inherent als seus actes és la càrrega personal que li ofereix el seu destí laboral i l'origen dels assoliments que pot aconseguir.

El planeta que recau en aquesta casa és Júpiter. Bon discerniment per aconseguir proteccions i evitar errors en les seves prestacions laborals. Li agrada col·laborar en grans projectes amb tot detall. El seu sentit ètic personal l'inclina a

destacar amb les seves relacions la importància de la justícia distributiva. A la casa VI se l'hi atribueix les maleïties, en tenir la conjunció Saturn-Venus a Lleó, el nascut patirà diverses malalties al llarg de la vida però per tenir Júpiter, un planeta bo, en aquesta casa totes les malalties seran curables amb facilitat.

“és regla general en la Astrologia que aquell que en la sua nativitat tindrà Saturno ajuntat ab la Venus y Júpiter situat en la cúspide de la sizena aquell tal acostuma de tenir maleïties curables y que ab facilitat se previndran, salvo aquelles que pervindran de frequentar masa lo coyot.”

La casa VII reflecteix les persones estretament lligades a nosaltres mitjançant llaços afectius o comercials, el matrimoni, el cònjuge, els socis, les nostres necessitats i actituds vers ells, els enemics declarats i els contrincants.

El signe Aquari, regit per Saturn i Urà, mostra en el nascut una aguda sensibilitat vers el ridícul social. Les seves relacions d'amistat intervenen en les seves associacions. Trobar la persona que l'acompanyi en la seva independència i llibertat és la condició prèvia per harmonitzar-se amb ell mateix.

“La Señora Comptesa serà sempre inclinada a fer tot lo que voldrà V. S. perquè així nos ho designe lo vèurer que lo Señor de la Septima estigue situat en la primera ho signe de aquella si bé per quant estigue declinat en la dotzena y que tingue comunicació ab la Lluna y Venus apar que sia dona astuta, taymada y molt amorosa emperò en moltes ocasions malencòlica y plena de imaginacions”

La casa VIII reflecteix la concepció pròpia de la mort, el sexe, els diners dels altres obtinguts per herència o per negocis i els sentiments compartits.

El signe Peixos assenyala en el nascut herències psíquiques força importants, més que les físiques. La seva intuïció marca el camí a seguir en la seva regeneració personal. L'autoconfiança atenua la seva emotivitat i sensibilitat davant les transformacions existencials. La bondat i l'amabilitat, unides al plaer de compartir són les seves claus emocionals.

El planeta Mart atribueix al nascut una bona capacitat executiva, valentia, fortalesa i energia per encarar els riscos. Les dificultats afectives estimulen els seus desitjos de conquesta i reforcen les seves determinacions. El seu desig de poder és fort, i la lluita per aconseguir-lo és intensa, encara que l'amaga generalment als ulls dels altres. Emotivitat i desitjos passionals potenciats.

“La Regla dels Astròlechs moderns quant a les directions li señalan la mort quant tindrà 73 anys y 8 messos y 18 dies perquè en aquell temps vindrà lo Ascendent per directió al quadrat de Júpter Señor de la Octava y això se entén alguns dies més ho manco.”

“La sua mort la judique natural ab alguns perills de mort violent dels quals perills ja tractaré per a què puga guardarse de aquells. De manera que lo que col·legim dels cànons Astronòmichs racionals és que tindrà perills de mort violent emperò no tindrà aquell.”

La casa IX reflecteix els estudis superiors, els viatges llargs, la nostra relació amb l'estranger, la filosofia, la religió i les idees morals.

El signe Aries en la casa IX atribueix al nascut una fogositat mental que irradia força combativa, audàcia i generositat. Els desitjos intel·lectuals d'imposar-se sobre els altres, per la qual cosa utilitza el seu sentit de comandant i la jerarquia. Acostuma a inflamar-se amb facilitat amb les idees grandioses, nobles o les qüestions d'honor, que en la majoria dels cops fa seves, per incórrer amb elles en el prestigi social. Sentit de dignitat per ajudar mentalment a les altres persones que li demanen. El seu coratge i valentia el fan córrer riscos mentals.

“Camins llargs non empendrà apenes ningú perquè Mercuri y la Lluna no compongueren mutuo recepció, si bé entre aquells y va aver quadrat hi dins de la nova casa celeste no si va trobar ningú dels planetes que denoten camins llargs. Y la Lluna estigué declinada en àngulo per lo que confirma lo mateix que avem dit, so és que empendra poch camins llargs, navegacions llargues tampoch empendrà.”

La casa X reflecteix la imatge pública, la professió des del punt de vista vocacional, la identitat social, els objectius, les ambicions i tot allò relacionat amb el que no tenim control.

El signe de Taure a la casa X atribueix al nascut la voluntat, la constància, inclús l'obcecació que són notes importants en l'afirmació del seu destí. L'estètica, l'espectacle i l'art en general poden ser importants en la seva professió. El seu desig d'imposar les seves ambicions econòmiques en el seu destí el fa anar lent, però segur. El seu bon poder realitzador el fa destacar en la seva professió. Per al nascut els diners i el poder són sinònims de triomf i d'ambició aconseguida. Necessitat de mantenir un rol de vida que encaixi amb la seva imatge pública de la

qual no es pot descartar la fastuositat. Risc de sobrevalorar, professionalment, les seves forces.

“Dignitats ni càrrechs notables so de parer nols tindrà
V. S. perquè en lo temps de la sua nativitat los lluminaris
estigueren ab cents de les sues dignitats essencials y també
vehem que en ningun dels quatre àngulos cardinals”

La casa XI reflecteix els amics, els cercles socials, els clubs i les circumstàncies que ens permeten desenvolupar la creativitat vers els altres.

El signe de Bessons assenyalà al nascut una dualitat i un dubte com a la seva forma característica de relacionar-se amb les seves amistats. Ràpids reflexos mentals li permeten una bona fluïdesa i capacitat de reacció per desenvolupar els seus projectes. L'amor propi per un costat, i per l'altre, l'entusiasme desmesurat, el poden conduir a situacions ambivalents en la realització dels seus projectes. El seu orgull pot ser la causa d'allunyaments o ruptures amb amistats. Li encanta projectar viatges i intercanvis intel·lectuals.

La Lluna atribueix al nascut el reconeixement social que li dóna capacitat d'assentament afectiu. Les seves ambicions el fan prendre la seva vida familiar sota el punt de vista responsable, seriós i pràctic, amb el fi de consolidar una posició social. La influència femenina és important en la seva projecció social. Sap dirigir subtilment els sentiments dels altres per beneficiar-se'n personalment. La influència de la mare és més important del que està disposat a considerar en un principi.

“Amichs tindrà molts emperò també tindrà
molts falssos per les causes que diré.”

“De manera que ab tota manera de gent significada
per la Lluna serà menester que vage previst perquè
com he dit aquelles qualitats de hòmens tindran dos
estremps sò és que li seran amichs y li mostraran amistat
emperò se li tornaran enemichs secrets ho molts de aquells
que li mostraran amistat aquells li seran enemichs secrets.”

La casa XII reflecteix la necessitat d'aïllament, els serveis al pròxim, l'abnegació i les malalties cròniques o de llarga duració.

El signe de Cranc atribueix al nascut una sensibilitat i una recerca d'afirmació personal que es funden secretament per traspasar les proves en la seva existència. És bastant vulnerable a l'emotivitat aliena, basada en la seva tendresa interior i per això sofreix, més del que comunica, quan és rebutjat afectivament pels altres. Els obstacles i les proves en la seva vida poden ser sentits de manera premonitòria. Curiositat vers el que és desconegut i misteriós. Pot arribar a conquerir les seves transformacions si aprèn a enfrontar-se a les seves pròpies proves amb valentia.

Excessiva por a perdre les pròpies comoditats o vers les desgràcies familiars. Risc de residència oculta o desconeguda d'algun familiar estimat. Sap guardar les seves il·lusions i ideals en secret i no exterioritzar-los, perquè no el perjudiquin, fins estar segur sentimentalment.

“lo Señor de la dècima situat en la 12^a y
signe de la primera aquell tal acostuma de
tenir victòria de los enemichs secrets.”

“que tindrà victòria de sos enemichs
coneguts y tambe dels secrets.”

4.4.- Motivacions

Les motivacions que condueixen el comte de Santa Coloma a sol·licitar la presència d'un astròleg perquè porti a terme una predicció astrològica referent al que el Cel li prepararia en un futur no són conegudes, però és de suposar que els motius que tenia en Dalmau de Queralt perquè li fessin la carta astral recauri en la societat de l'època.

L'època en què visqué el comte, segle XVII, és en plena davallada de l'astrologia a causa de la malfiança de la gent en general, però continuaven havent-hi astròlegs, com en Sebastià Vilagut que encara realitzaven prediccions astrològiques a una minoria que els en demanava. Suposo que en Dalmau, a l'igual que molts altres nobles, també devia voler tenir la seva pròpia carta astral.

Aquest podria haver estat el motiu pel qual es fes la carta astral, encara que no en puguem estar del tot convençuts, ja que no existeix cap document on es manifestin els motius i tampoc no apareixen ni de manera explícita ni implícita en el document pròpiament dit.

Sembla ser que el comte feia cert cas a l'astrologia, com es pot apreciar en el compliment de les diferents advertències que l'astròleg li fa al llarg de tota la carta astral. Un exemple d'aquestes advertències el trobem en la negativa que el comte emprengui viatges marítims, perquè si havien d'ésser llargs, “no tindria bons successos”, i si havien d'ésser curts, “serà desgraciat si les volia emprendre”. Per la qual cosa dóna la impressió que ell mateix es féu fer l'horòscop.

L'astròleg Vilagut retreu al comte “la brevedat del temps he tingut”, és a dir, l'escassetat de temps de què ha disposat per realitzar la carta astral. Això ens indica que el comte de Santa Coloma volia tenir la seva pròpia carta astral d'immediat. La qual cosa porta l'astròleg a mencionar les següents paraules: “he medits tots los temps de manera que ha vist. Y advertesca que si se avia de treballar cumplidament una figura que se aurién de menester més de dos anys continuos per molt espert que sia lo Astròlech. En fi aquesta figura de V. S. té lo més important que és la duració de les directions y la de les profecions, que és cosa molt treballosa de trobar”.

Vilagut; amb aquestes paraules, intenta justificar el que ha posat en la carta astral. En necessitar dos anys per a la realització en profunditat de la carta astral i en sentir-se pressionat pel comte per voler-la tenir amb rapidesa, es veu obligat a realitzar, tan sols, una part del que seria la interpretació en profunditat; i, segons opinió de l'autor, la part realitzada és "*cosa molt treballosa de trobar*" ja que Vilagut ha decidit la realització de la carta astral a partir de la "*duració de les directions y de les profecions*" que són el més important i difícils de trobar, segons opinió seva.

No sabia localitzar els motius que expliquessin la insistència del comte per a la ràpida realització de la carta astral per part de l'astròleg Vilagut. Tampoc no sabia comentar la creença, per part del comte, en l'astrologia. Però el que no faré en cap moment és criticar l'opinió que tenia Dalmau de Queralt vers l'astrologia, ja que el fet de creure-hi firmament podria indicar algun tret psicològic o moral del seu caràcter.

Voldria insistir, sobretot, en un aspecte que crec força important. Aquest manuscrit de la carta astral del comte de Santa Coloma, datat del 1619, no ha estat analitzat per experts en astrologia ja que el manuscrit no ha passat per gaires mans, que se sàpiga de segur. El "descobridor" del manuscrit, l'historiador Pere Català i Rocà, en el seu llibre *El virrei comte de Santa Coloma* en fa una anàlisi del document molt acurada.

4.5.- Coincidències i divergències amb la seva vida

La carta astral realitzada per Sebastià Vilagut presenta coincidències i divergències amb la vida d'en Dalmau. El ser unes diferències tan notables com curioses crec que mereixen una menció especial. Amb això no estic dient que l'autor de la carta astral fes una mala interpretació, ni molt menys, sinó tot el contrari, en alguns apartats li encerta a la perfecció, encara que ho diu de forma indirecta, però la insinuació queda bastant clara.

És de destacar l'època en què fou escrita la carta astral, el 1619. Els astròlegs es veien obligats a fer les prediccions favorables per als afectats; perquè normalment les demanaven la gent pertanyent a la noblesa i a l'aristocràcia. Per aquesta raó, els astròlegs tendien a exagerar la interpretació a favor del nascut; per no semblar una predicció idealitzada, acostumaven a afegir algun aspecte negatiu per denotar una certa realitat en la interpretació.

El primer fet que crida força l'atenció és la data en què l'astròleg adjudica la mort del comte i la circumstància en què morirà. En el primer capítol de la carta astral, on l'autor, Sebastià Vilagut, parla de la quantitat de vida que tindrà el nascut, es basa en entesos en el tema, a l'igual que fa en tota la carta, per tal de determinar la quantitat de vida que tindrà el "*Señor Compte de Santa Coloma*".

En primer lloc anota la quantitat de vida segons els matemàtics àrabs, la qual *“és de 60 anys perquè Mercuri és desponedor del Hilech y dit Mercuri mira de quadrat al Hilech tenintlo en la sua propia casa”*; després, fent-se valer de *“la Regla dels Astròlechs moderns”*, Vilagut expressa la seva opinió: *“quant a les directions li señalan la mort quant tindra 73 anys y 8 messos y 18 dies perquè en aquell temps vindrà lo Ascendent per directió al quadrat de Júpiter Señor de la Octava y això se entén alguns dies més ho manco”*. La seva mort *“la judique natural ab alguns perills de mort violent”*.

Aquest és un dels millors exemples de divergència entre la realitat i la predicció, ja que Dalmau de Queralt va morir a l'edat de 47 anys i de forma violenta en ser assassinat quan intentava fugir per les drassanes de Barcelona. L'autor li anota perills de mort violenta, però, a la vegada li assenyala que aquests perills *“no tindran aquella (mort)”*; d'aquesta manera vol demostrar que durant la seva vida correrà perills violents que en cap moment li produiran la mort ja que aquesta li vindrà de manera natural.

L'autor no acaba d'anar del tot mal encaminat en l'afirmar que correrà *“alguns perills de mort violent”*, però, per efectes del favoritisme vers el nascut, nega que seva mort sigui a causa d'aquests perills que ell esmenta per la posició del planeta Mart a la casa VIII, perquè aquesta casa reflecteix, entre altres coses, la mort.

En un aspecte ben diferent, aquesta vegada relacionat amb l'*“hazienda”*, destacaria una frase que coincideix bastant amb la realitat ja que és a l'edat de 45 anys quan és nomenat virrei de Catalunya i li augmenta la riquesa a causa de l'acceptació d'aquest càrrec important dins el govern català.

“Hazienda ques puga dir de consideració segons la qualitat de V. S. no la tindrà antes de 45 anys”

L'astròleg és del parer que el comte de Santa Coloma no exercirà *“dignitats ni càrrechs notables... perquè en lo temps de la sua nativitat los lluminars estigueren abcents de les sues dignitats essencials y també vehem que en ningun dels quatre angulos”*. Tanmateix, Dalmau de Queralt ocupà un càrrec força notable, de lloctinent general o virrei, dins el govern català; encara que la seva actuació política va ser molt criticada ja que intentà imposar el centralisme de Madrid al Principat, la qual cosa disgustà molt als dirigents catalans com Pau Claris, president de la Generalitat durant aquest període. Però de fet, no era ell inicialment el destinatari del càrrec.

L'horòscop es centra també en alguns aspectes reals del comte. El 1619 ja estava casat: *“no judique yo que hage de tenir altra muller además de la que avuy té”*, i tot seguit afegeix que *“viuran molts anys junts de tal manera que y a difficultat pera judicar a qual dels dos tindrà més vida... així pera aplanar y resoldrer aquesta difficultat se haurà de saber lo temps que naixqué la Señora Comptesa”*. Podem deduir

a partir d'aquestes citacions que el comte Dalmau de Queralt estarà casat sempre amb la seva esposa fins que la mort d'un dels dos els separi; i així fou.

En canvi, l'autor manifesta, a la vegada, que *"serà menester ques serco entreteniments y que procure comunicacions per que aquella multitut que tindrà de imaginacions aquelles lo enquietaran en la salut y serà inclinat a les Joves de Çabatas y en fi evite les occacions perquè si no fora les multíssimes imaginacions que tindrà seria terriblement embolicat ab matèria de aqueixes coses de Venus"*. Hem de sospitar, doncs, que el comte, almenys a judici de l'astròleg, se sentia atret per les noies de baixa posició social, punt que no podem confirmar.

Un dels temes que desenvolupa amb una certa profunditat és el capítol referent als *"fills y filles que lo Cel señala que tindrà lo Señor Compte de Santa Coloma"* on, com ja he mencionat, torna a fer referència a l'opinió d'experts per extreure el nombre de fills que tindrà, encara que aquesta vegada resol en una resposta molt concisa i clara a la vegada. Segons una opinió, el comte *"tindrà quatre fills, entre homens y dones"*, una *"altra opinió dóna y designe nou fills entre hòmens y dones"*, mentre que l'opinió de l'autor referent al nombre de fills és la següent: *"així dich que saber los fills que tindrà un nat és cosa que sols Déu la pot saber"*.

Després d'explicar-li que només ho pot saber Déu si tindrà algun fill, s'atreveix a predir, segons la seva pròpia opinió, la quantitat de descendència que tindrà *"de la Señora Comptesa de quatre fins a sis fills"*, després li expressa que *"ab les nativitats de aquells se sabrà a quals viuran y a quals no"*. En definitiva, segons l'autor, en Dalmau de Queralt i la seva muller, Joana d'Alagó, podrien arribar a tenir fins a sis fills, encara que es podria donar el cas que no visquessin tots.

Segons els cànons astronòmics, el comte Dalmau *"serà home de pochs fills y filles, no obstant que dins pochs anys ne age tingut tres y lo sexo serà casi igual, si bé me decline a dir que los fills guañaran encara que ara tinga més filles"*. En realitat, en Dalmau de Queralt i Joana d'Alagó van tenir un total de set fills entre homes i dones. Ara bé, dels set fills, només hi ha dos barons -Lluís (Dalmau IV) i Guerau- i tota la resta són dones -Maria Lluïsa, Maria Magdalena, Joana, Elisabet i Cecília-. De les dues últimes, l'Elisabet i la Cecília, només apareixen els seus noms en l'arbre genealògic, ni tan sols sabem les dates dels seus naixements i morts.

En un últim punt, m'agradaria disposar d'un altre incís del qual m'he valgut per seleccionar els extrems que m'han semblat més interessants. Tota la carta és plena de curiositats que sorprenen el lector a mesura que la va llegint, ja que troba fragments molt divertits a la vegada que curiosos pel fet d'aparèixer-hi coses realment sorprenents, com podria ser la possibilitat que el comte emmalaltís a causa de cometre el coit massa cops seguits. Aquest és un clar exemple del que estava comentant, o com també es veu en la transcripció de la carta referida a les cases.

Deixant de banda el cas escrit anteriorment, al llarg de la carta astral l'autor fa diverses incursions en fets molt concrets, com pot ser la hisenda que tenia a l'edat de 33 anys, 6 mesos i 18 dies, o els perills que podria córrer a les edats de 40 i 50 anys.

Per això, en aquest apartat només he posat les coincidències i divergències que es troben corroborades en l'única biografia dedicada al virrei Dalmau III de Queralt, comte de Santa Coloma, escrita per l'historiador Pere Català i Roca.

4.6.- *Incidència personal*

Diverses circumstàncies ens menen a creure que l'horòscop o -com en diu l'autor, Sebastià Vilagut, nativitat- fou duta a terme per encàrrec del mateix interessat, el comte de Santa Coloma.

No podem dubtar que fou una persona molt familiar al comte, si no el comte mateix, qui facilità a Vilagut la dada de *"la sua hora de naixement a 17 de Setembre a les dos hores y 35 minuts de la matinada"*. Això fa pensar que el comte podria estar molt interessat en què l'astròleg dugués a terme l'elaboració d'aquesta carta astral.

Al segle XVII, en plena davallada de l'astrologia a causa de diverses fallades que acabarien per desprestigiar-la, encara continuaven elaborant-se prediccions; això sí, amb menys freqüència que durant els segles de màxima florida a Europa com foren els segles XIV i XV, on fins i tot fou ensenyada a les universitats i fomentà l'estudi de l'astronomia. No obstant, l'astrologia ha tingut conreadors famosos durant aquesta època de davallada, com Nostradamus en el segle XVI.

No se sap ben bé els motius que portaren el comte Dalmau de Queralt a fer-se una predicció astrològica a l'edat de vint-i-cinc anys (*"va comensar lo añ 25 cumplit de la sua edat"*). Primerament perquè en la carta astral, Vilagut no fa cap menció dels motius que portaren el comte a sol·licitar que li fes una carta astral. Per altra banda, en l'única biografia tampoc l'autor no en dóna cap motiu aparent, sinó que du a terme una extensa anàlisi d'ella. Crec que en Dalmau de Queralt va voler que algú li fes una predicció astrològica pel simple motiu que en aquella època era cosa ben normal que la gent d'alt càrrec se'n fes fer. La realització de prediccions astrològiques estava de baixa perquè era mirada amb malfiança pels pensadors cristians.

Sembla que el comte va tenir molt present al llarg de la seva vida la carta astral a l'hora de prendre decisions, ja que inclús Vilagut facilita en la carta els dies millors per a la realització de qualsevol objectiu proposat. Un fet important en el qual podem veure la incidència de la carta astral sobre el comte és en el moment de la seva mort. Per tant, passaria a destacar la predicció relativa als viatges tant curts com llargs.

La predicció astrològica referent als camins i navegacions que empenirà el senyor comte de Santa Coloma assenyala que *"camins llarchs non empenirà apenes ningú perquè Mercuri y la Lluna no compongueren mútua recepció si bé entre aquells y va aver quadrat hi dins de la nova casa celeste no si va trobar ningun dels planetes que denoten camins llarchs. Y la Lluna estigué declinada en ángulo per lo que confirma lo mateix que avem dit sò és que empenirà poch camins llarchs, navegacions llargues tanpoch empenirà"*. Vilagut comenta que si el comte es decidís a emprendre algun camí llarg o navegació *"no tindria bons successos perquè Marte Señor de la nona estigué en la octava per virtut y desde alli de la octava radia de quadrat a la Lluna y estigue opposit a lo signe de Mercuri, les quals possicions celestes señalan que tindrà encontres en les navegacions llargues, la qual cosa torna abonar lo veurer que en lo temps de la sua nativitat Marte Señor de la nona estigue retrogado y en Picis dins la octava per virtut"*.

L'astròleg, dins aquest mateix capítol dels camins i les navegacions que empenirà el comte, també fa un aclariment sobre el que entén per camins llargs i curts: *"camins llarchs anomeno yo en la present nativitat a daquells que tenen més de 20 lleugues y les navegacions llargues de la mateixa manera les anomeno yo en la present nativitat a totes aquelles que tenen més de 20 lleugues. Los camins que tenen manco de 21 lleugues les anomeno yo en la present nativitat camins breus y de la mateixa manera les navegacions que tenen manco de 21 lleugues les anomeno navegacions breus"*.

Per últim, la predicció referent als camins i a les navegacions breus és la següent: *"camins breus empenirà molts, emperò navegacions breus non empenirà ninguna y serà lo millor perquè en aquelles serà desgraciat si les volia empenir. En los camins breus també tindrà alguns sobresalts emperò no seran perills de concideraciò y los dits camins empenirà en diverses parts emperò casi tots seran per lo govern de sa casa y tota la vida empenirà de aquells molts en lo any"*.

No deixa de resultar categòrica la negativa perquè el comte emprengui viatges marítims: si havien d'ésser llargs, *"no tindria bons successos"*, i si havien d'ésser curts, *"serà desgraciat si les volia empenir"*. Crida l'atenció aquest avís perquè qui sap si la reticència que anys després -i no solament el jorn del "Corpus de Sang"- mostrà Dalmau de Queralt a embarcar-se no obeeix, precisament, a la seva subconsciència. Sembla que es podria determinar que el comte feia un cert cas de l'astrologia.

En el "Corpus de Sang", 7 de juny del 1640, la revolta camperola s'alçà contra les autoritats catalanes que donaven suport al centralisme hispànic. Com a conseqüència d'aquest alçament, el comte de Santa Coloma, juntament amb altres dirigents, es dirigí cap a les drassanes de Barcelona amb la intenció d'abandonar la ciutat. Abans d'embarcar-se perdé un temps vital: en la seva subconsciència hi romania la por a embarcar-se que resultava de la nativitat. Quan es decidí a muntar

a la nau, ja no pogué. El comte havia estat assassinat mentre discutia amb si mateix si embarcar-se o no, tot a causa de la predicció astrològica de Vilagut on li aconsellava que no emprengués navegacions de trajecte llarg ni de trajecte curt.

4.7.- Bilingüisme

En la descripció de la carta astral faig menció de les dues parts de què consta el manuscrit: la part catalana, amb moltes incursions llatines, suma 135 pàgines; i l'altra, castellana, amb els mateixos elements llatins, és de 86 pàgines, a raó del tipus de lletra més compacte.

Inferim que el text inicial és el català; tanmateix diria, a raó d'uns senyals minsos, fets amb llapis, observats en alguns paràgrafs, suprimir que la part més consultada era la castellana. En desconec els motius.

El més probable és que alguna persona propera al comte fos l'encarregat de llegir-li i comentar-li.

4.8.- L'astròleg Sebastià Vilagut

L'autor de la carta astrològica és Sebastià Vilagut, personatge del qual la història no en fa cap menció. Aquesta absència podria estar relacionada amb el fet que, durant els segles XVI i XVII, amb la davallada de l'astrologia, aquesta va ser perseguida per les autoritats, que es dedicaren a la destrucció de tots els manuscrits referents a aquesta ciència. L'astròleg sembla força documentat, si més no cita nombrosos autors de tractats d'astrologia. L'astròleg qüestiona que en astrologia es prediguin fets particulars.

5.- Manual d'astrologia

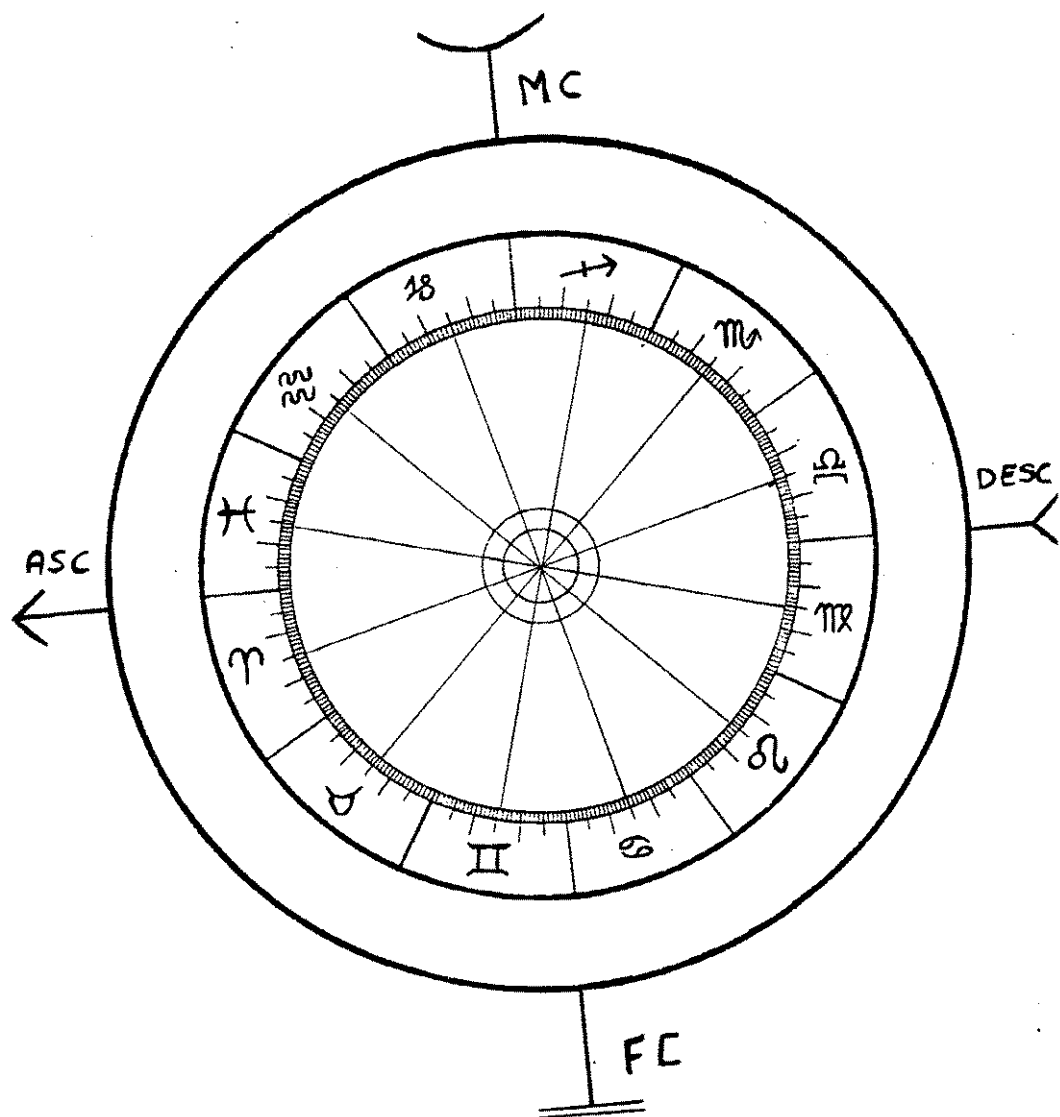
5.1.- Simbologia

Signes zodiac	Planetes	Aspectes	Qualitat dels aspectes
 Àries	 Sol	 Conjunció (0°)	Molt important, però dubtós
 Taure	 Lluna	 Semisextil (30°)	Lleugerament favorable
 Bessons	 Mercuri	 Semiquadrat.(45°)	Lleugerament negatiu
 Cranc	 Venus	 Sextil (60°)	Favorable
 Lleó	 Mart	 Quadratura (90°)	Negatiu
 Verge	 Júpiter	 Trígon (120°)	Molt favorable
 Balança	 Saturn	 Sesquiquad.(135°)	Negatiu
 Escorpi	 Urà	 Quincucio (150°)	Dubtós
 Sagitari	 Neptú	 Oposició (180°)	Molt negatiu
 Capricorn	 Plutó	 Semiquintil (36°)	Lleugerament bo
 Aquari	 Roda Fortuna	 Quintil (72°)	Lleugerament bo
 Peixos	 Nòduls lunars	 Biquintil (144°)	Lleugerament bo

5.2.- Regències

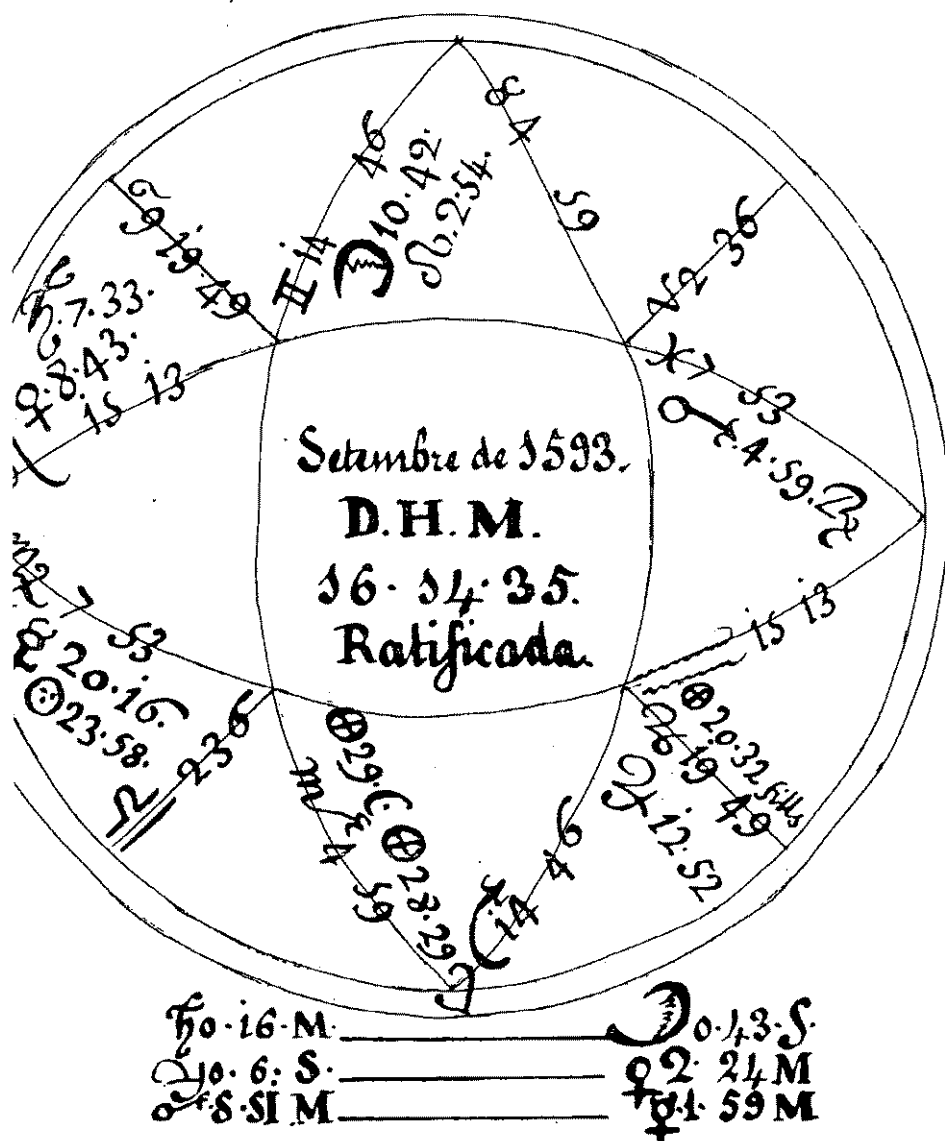
Signes	regits pel	Planeta
 LLEÓ	_____	 SOL
 CRANC	_____	 LLUNA
 VERGE	_____	 MERCURI
 BESSONS	_____	 MERCURI
 BALANÇA	_____	 VENUS
 TAURE	_____	 VENUS
 ESCORPI	_____	 MART
 ARIES	_____	 MART
 SAGITARI	_____	 JÚPITER
 PEIXOS	_____	 JÚPITER
 CAPRICORN	_____	 SATURN
 AQUARI	_____	 SATURN

5.3.- Mapa astral mut

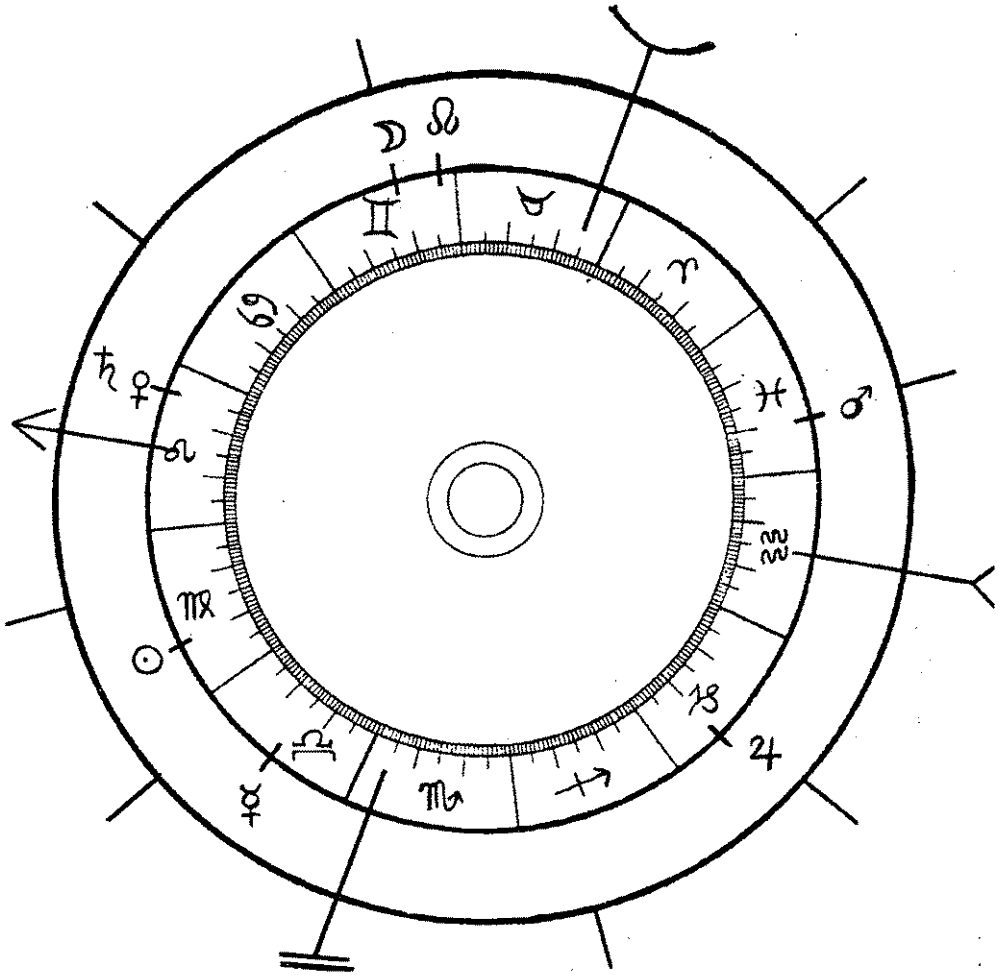
5.4.- Figura celesta 1593 (manuscrit)

Figura celesta de la nativitat del Sr. 5.
Compte de Santa Coloma de Queralt.
6.8.4.-a)

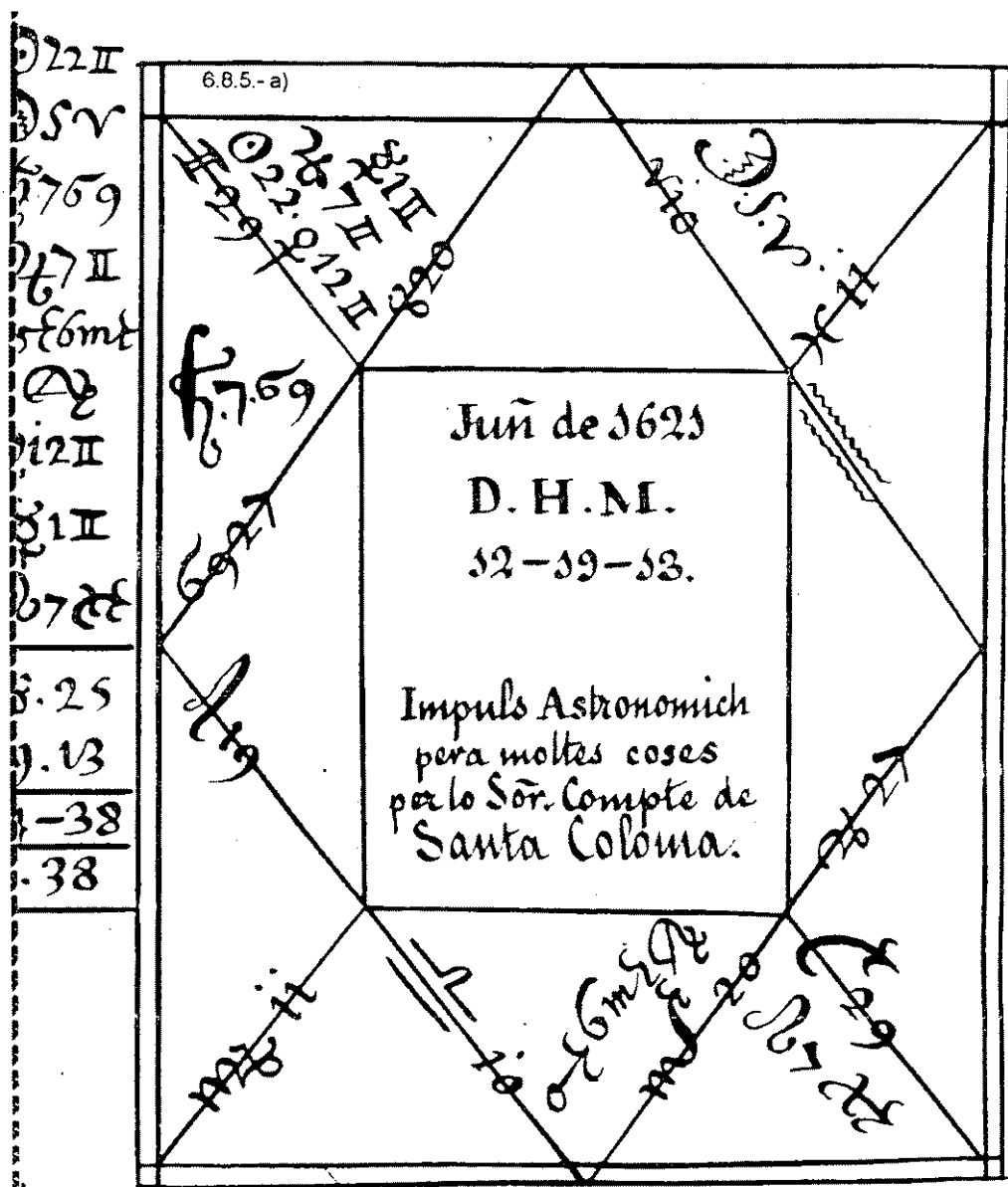
Pera ben entendre aquesta pronosticacio comenzo a llegir la pag. 97. cap. 13.

5.5.- Figura celest 1593 (actual)

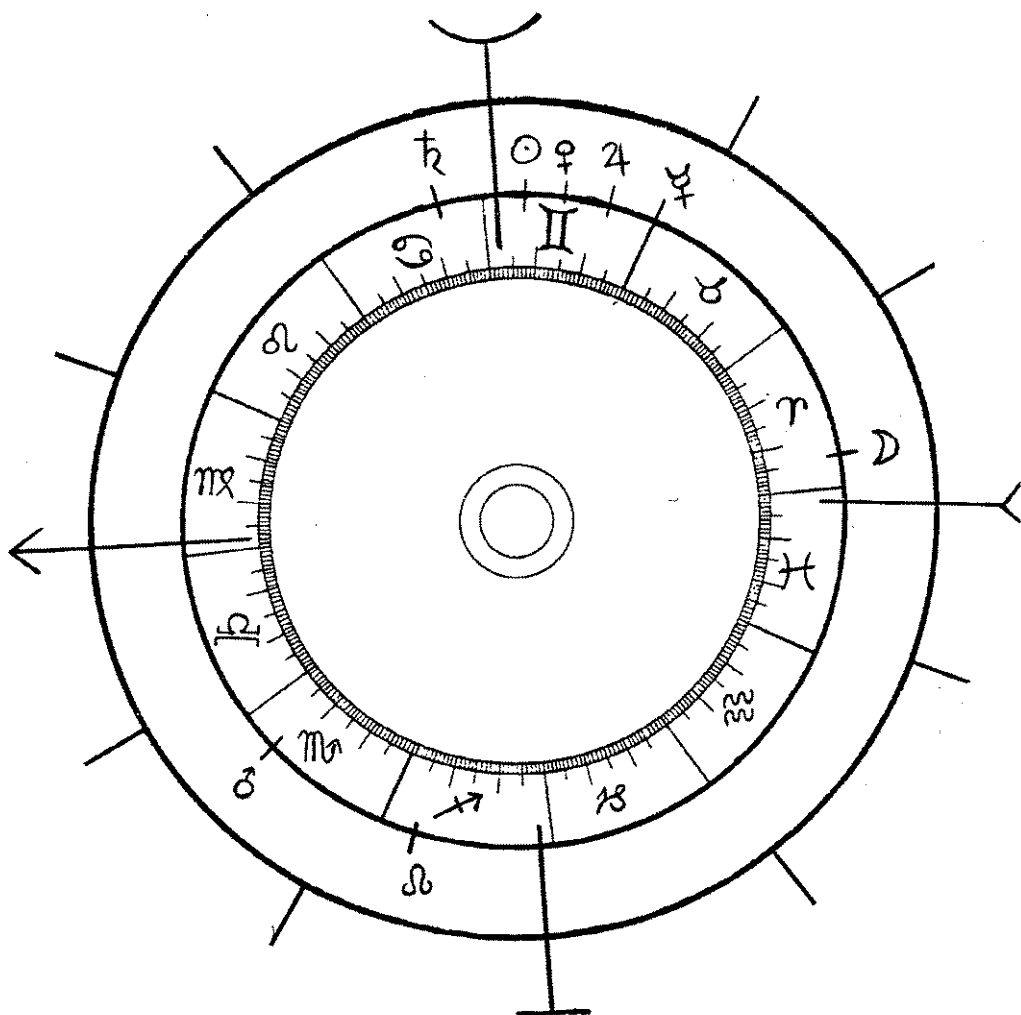
Mc	8	♂	11.6	♂	11	♂	2.6
11	14	♂	19.7	♂	19	♂	58.4
12	18	♂	23.3	♂	8	♂	52.6
As	17	♂	37.8	♂	9	♂	16.5
2	9	♂	5.3	♂	12	♂	34.0
3	5	♂	37.4	♂	7	♂	16.5
♂	3	♂	8.7	♂	24	♂	1.2

5.6.- Figura celesta 1621 (manuscrit)

*La dament pintada figura impossana esta
medida ab' la nativitat.....*

5.7.- Figura celest 1621 (actual)

Mc	27	♈	59.6
44	1	♉	44.8
12	2	♊	14.0
As	28	♋	16.6
2	24	♌	1.7
3	24	♍	19.2
♎	6	♎	38.6

☉	22	♏	23.8
☿	7	♐	17.7
♀	29	♑	50.1
♀	13	♒	23.5
♂	5	♓	36.2
♂	8	♈	8.0
♂	7	♉	56.7

44

6.- Bibliografia

ANTARÈS, GEORGES: *El arte de la interpretación astrológica*. Barcelona: Ediciones Obelisco, 1982.

ANTARÈS, GEORGES: *Manual práctico de Astrología*. Barcelona: Ediciones Obelisco, 1986.

CARRERAS i TARRAGÓ, JOSEP M^a: *Santa Coloma de Queralt. Guia monumental i històrica*. Santa Coloma de Queralt: Associació Cultural Baixa Segarra, 1997.

CATALÀ i ROCA, PERE: *El Virrei-Comte de Santa Coloma*. Barcelona: Editorial Rafael Dalmau, 1988.

LA SEGARRA: "Pere Català i Roca". *La Segarra*, núm. 111, novembre 1988, pàg. 9-12.

PANADÈS, MARCEL: "El Corpus de Sang". *La Segarra*, núm. 9, maig 1980, pàg. 15.

SEGURA i VALLS, JOAN: *Història de Santa Coloma de Queralt*. Santa Coloma de Queralt: Ajuntament de Santa Coloma de Queralt, 1984.

1 Veure annex pàgina primera.

* Totes aquestes citacions estan traduïdes de trossos llatins.